

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2023-399

30.5.2023

Tryg Forsikring NUF

Sykeforsikringer/barnekasko

Sykdom – uførhet – ulykkesforsikring – informasjonsplikt – fal. §§ 19-2 og 19-3.

Forsikrede var via arbeidsgiver omfattet av en fritidsulykkesforsikring i 2008/2009. Forsikrede sendte i mai 2020 inn en skademelding og oppga at han var ufør grunnet sykdom. Foretaket avslo kravet da det ikke forelå en ulykkeskade. Forsikringen dekket ikke uførhet som følge av sykdom. Forsikrede hevdet at foretaket hadde brutt sin informasjonsplikt, da han aldri hadde mottatt en informasjonsbrosjyre fra 2008 som inneholdt en oversikt over arbeidsgivers dekninger. Saken reiste spørsmål om foretaket var ansvarlig på erstatningsrettslig grunnlag som følge av anført manglende informasjon om arbeidsgivers dekninger. Nemnda bemerket at foretaket ikke tilbød medlemmene av den kollektive avtalen å tegne sykeforsikring på individuelt grunnlag, og det forelå således ikke brudd på informasjonsplikten knyttet til tilleggsdekninger etter fal. § 19-3. Nemnda bemerket videre at det forhold at arbeidsgiver ikke hadde tegnet sykdomsforsikring, ikke kunne anses som noen vesentlig begrensning av forsikringsdekningen. Det forelå ikke erstatningsbetingende feilinformasjon og foretaket ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var via arbeidsgiver omfattet av en fritidsulykkesforsikring. Forsikrede var ansatt hos arbeidsgiveren fra januar 2008, frem til han ble sykemeldt februar 2009. Etter dette var han vedvarende sykemeldt og senere 100 prosent ervervsufør. Den 25.5.20 sendte forsikrede inn skademelding hvor han oppga at han var ufør grunnet sykdom. Sykdommen hadde vist symptomer første gang 17.2.09.

Foretaket avslo fremsatt krav 17.6.20 med den begrunnelse at det ikke forelå en ulykkeskade.

Forsikrede klaget og viste til en informasjonsbrosjyre datert juni 2008, hvor det bl.a. fremgikk at det var tegnet fritidsulykkesforsikring hos foretaket. Brosjyren inneholdt en oversikt over hvilke forsikringer arbeidsgiver har tegnet i ulike foretak, og hvilke dekninger som ikke er tegnet. Det ble opplyst at forsikrede aldri hadde mottatt nevnte brosjyre, og som støtte for dette ble det vist til tidligere tvistesak mot et annet foretak, behandlet av nemnda i avgjørelse 2021-848.

Foretaket opprettholdt tidligere standpunkt 12.12.22 og avviste at det forelå ansvar for foretaket begrunnet med informasjonssvikt. Arbeidsgiver hadde ikke tegnet kollektiv forsikring for "annen sykdom" i foretaket for sine arbeidstakere, og det var heller ikke mulig for arbeidstakerne å tegne forsikringen frivillig i foretaket, verken gjennom arbeidsgiver eller på individuelt grunnlag.

Forsikrede har i det vesentlige anført at foretaket er erstatningsansvarlig som følge av brudd på informasjonsplikten etter fal. § 19-3. Videre er det anført at foretaket må identifiseres med forsikringstaker, og at manglende informasjon fra arbeidsgiver/forsikringstaker kan medføre ansvar for foretaket. Det ble i ettertid fremlagt en brosjyre utarbeidet av megler, som bl.a. viste hvilke dekninger arbeidsgiver hadde i ulike foretak i 2008. Det fremgikk av brosjyren at det var

mulighet for en frivillig dekning for bl.a. annen sykdom. Forsikrede anførte at han ikke hadde mottatt nevnte brosjyre, og at han heller ikke på annen måte hadde mottatt informasjon om muligheten for å tegne annen sykdomsdekning. Videre ble det anført at han ville ha tegnet en slik dekning om han hadde fått korrekt informasjon. Foretaket må på denne bakgrunn være erstatningsansvarlig for forsikredes økonomiske tap som følge av arbeidsgivers manglende informasjon.

Foretaket har i det vesentlige anført at det ikke er ansvarlig for at arbeidsgiver ikke hadde informert forsikrede om at arbeidsgiver ikke hadde tegnet sykdomsforsikring for de ansatte. Fal. § 19-3 pålegger foretaket og arbeidsgiver å orientere om hvilke tilleggsdekninger det kan være aktuelt for medlemmene å tegne. Foretaket tilbød ikke medlemmene av den kollektive avtalen å tegne sykeforsikring på individuelt grunnlag, og det foreligger således ikke brudd på informasjonsplikten etter fal. § 19-3.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket har brutt sin informasjonsplikt, jf. fal. § 19-3, og i så fall om forsikrede har sannsynliggjort at han er påført et økonomisk tap som følge av dette.

Etter fal. § 19-3 skal foretaket og arbeidsgiver (forsikringstakeren) "på forsvarlig måte sørge for at de som er eller kan bli medlemmer, blir orientert om de forhold som er nevnt i § 19-2 og om tilleggsdekninger det kan være aktuelt for medlemmene å tegne". Fal. § 19-3 viser til bestemmelsen i § 19-2 om hva den kollektive avtalen skal inneholde bestemmelser om. Medlemmene i ordningen har et selvstendig ansvar for å sette seg inn i forsikringsavtalen. Informasjonen skal gis "når forsikringsordningen er etablert, og senere med passende mellomrom". Behovet for informasjon er særlig viktig når et medlem trer inn i en kollektiv forsikringsordning, og ved endringer av i avtalen. Det er dette behovet bestemmelsen i § 19-3 skal ivareta.

Forsikrede var via arbeidsgiver omfattet av en fritidsulykkeforsikring i 2008/2009. I mai 2020 sendte han inn en skademelding og oppga at han var ufør grunnet sykdom. Foretaket avsto kravet da det ikke forelå en ulykkesskade. Forsikringen dekket ikke uførhet som følge av sykdom. Forsikrede har anført at foretaket hadde brutt sin informasjonsplikt, da han aldri hadde mottatt en informasjonsbrosjyre fra 2008 som inneholdt en oversikt over arbeidsgivers dekninger.

Forsikrede skal etter fal. § 19-3, jf. § 19-2, motta informasjon om foretakets kollektive forsikringer. I aktuelle sak er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til om foretaket har oppfylt sin informasjonsplikt knyttet til de kollektive dekningene. Foretaket er etter nemndas syn uansett ikke ansvarlig for at arbeidsgiver ikke hadde informert forsikrede om at arbeidsgiver ikke hadde tegnet sykdomsforsikring for de ansatte. Foretaket tilbød ikke medlemmene av den kollektive avtalen å tegne sykeforsikring på individuelt grunnlag, og det foreligger således ikke brudd på informasjonsplikten knyttet til tilleggsdekninger etter fal. § 19-3.

Nemnda bemerker for øvrig at arbeidstakere generelt ikke kan sies å ha noen berettiget forventning om at arbeidsgivere har tegnet forsikringer utover lovpålagte dekninger som yrkesskadeforsikring og obligatorisk tjenestepensjon. En eventuell manglende utsendelse av forsikringsbevis vil uansett ikke ha noen betydning i relasjon til det spørsmålet nemnda skal ta stilling til. Det forhold at arbeidsgiver ikke hadde tegnet sykdomsforsikring kan ikke anses som noen vesentlig begrensning all den tid forsikrede anfører at han ikke hadde mottatt noen informasjon om forsikringsdekningene. I tillegg kommer at forsikrede uansett ikke hadde kunnet tegne sykeforsikring hos foretaket verken gjennom arbeidsgiver eller på individuelt grunnlag.

Det fremgår av brosjyren fra 2008 at forsikrede ikke har dekning for annen sykdom. Spørsmålet om forsikrede ville ha tegnet en sykeforsikring på individuelt grunnlag hos et annet foretak dersom han hadde mottatt informasjon er i alle tilfelle uegnet for nemndas rent skriftlige saksbehandling. Etter nemndas syn vil dette måtte belyses gjennom bredere muntlig bevisføring i domstolen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), en bransjerepresentant og en forbrukerrepresentant.